

Kerék-Bárczy Szabolcs: Hadüzenet

Orbán Viktor hadüzenetet hirdetett a magántulajdon ellen. Ezen nincs mit szépíteni. A kormány egész egyszerűen ellopja a magántulajdont. Az adóhatóság ugyanis csak a postás szerepét játssza, csak technikai közreműködő a nyugdíjbefizetések magánnyugdíjpénztárakhoz való továbbításában. Ha a kormány parancsára az APEH ezentúl ezeket máshová irányítja, az olyan, mintha a Magyar Posta vezetőjének utasítására a postás nem a nyugdíjasnak kézbesítené ki a nyugdíjakat, hanem valaki másnak.

Vagy, mintha egy kereskedelmi bank igazgatósága azt a parancsot adná a dolgozóinak, hogy a folyószámla-tulajdonosok átutalási megbízásait hagyja figyelmen kívül, és ahelyett, hogy a hónap elején átutalná a folyószámlákról a közüzemeknek az esedékes díjakat, a bank egyszerűen megtartaná és más célra fordítaná a betétesek pénzét. Mindkét esetben teljes joggal neveznénk az utasítások kiadóit közönséges bűnözőknek, és velük szemben büntetőeljárást kezdeményeznénk.

Nos, Orbán Viktor és a kormány most ugyanezt teszi, amikor útszéli csirkefogókként és valódi kommunistákként szemrebbenés nélkül nyúlja le a mások által nehezen megkeresett pénzt.

A magánnyugdíjpénztárban történő megtakarítás kötelezővé tétele indokolt egy olyan országban, ahol évtizedek alatt kiirtották az emberek tudatából az öngondoskodás minden formáját, ahol nincsen hagyománya a hosszú távú, felelős gondolkodásnak és a nemzedékek közti erős szolidaritásnak. A reménytelen államfüggőségről akár kényszerrel is fokozatosan le kell szoktatni a társadalmat, és ennek egyik kiváló eszköze a kötelező magánnyugdíj-megtakarítás, a saját tulajdon egy részének befektetése a jövőbe.

A Fidesz a magántulajdon elleni harccal átlépte a Rubicont, ami sok fideszes számára is elgondolkodtató lehet. Tudom, hogy a kormány által kinevezett állami vezetők, kormánytanácsadók és kormánypárti képviselők közül sokan demokraták, akik hisznek a magántulajdon szentségében és a jogállamban. Ők nyilván elgondolkodnak azon, hogy az általuk támogatott kormányfő milyen irányba viszi az országot. De minél tovább gondolkodnak, és minél később cselekednek, annál inkább részeseivé válnak a lopásoknak; hallgatásukkal cinkosokká, bűnrészesekké lesznek. Rákosi több jóhiszemű támogatója is azt gondolta 1950-ben, hogy a szép új világ megteremtése bizony csúf dolgokkal is együtt jár, mert „ahol fát vágunk, ott hullik a forgács”. Ez a hazug, cinikus, emberellenes gondolkodásmód százezrek életébe, jövőjébe került.

Nem igaz, hogy csak rablással lehet javítani a költségvetés sanyarú helyzetén. Most is történelmet írunk, az egyenes beszéd, a világos állásfoglalás nem maradhat el. Vagy a magántulajdon és a jogszerűség mellett áll valaki, vagy az ellen lép fel. Köztes megoldás nincsen. Volt fél év a lelkiismeret altatására, a harcostársak mentetegetésére, de a kegyelmi idő elmúlt. Egyetlen rezsim sem tart örökké, a számadás pillanata el fog jönni, mint mindig a történelemben. A jóérezésű fideszeseken a sor, hogy válasszanak. Nem holnap, még ma!

A demokratáknak is megvan a maguk feladata. A kormány hadat üzent a magántulajdonnak, mi pedig üzenjünk hadat a tolvajoknak. Viselkedjünk úgy, mintha az Európai Unió tagjai lennénk, azé az Unióé, melynek egyik alapköve a magántulajdonra épülő piacgazdaság. Forduljunk bírósághoz, és ha minden jogi fórum kimerülne itthon, vigyük ügyünket a nemzetközi bíróság elé. Hirdessük úton-útfélen, hogy a kormány a lopásra nem kapott felhatalmazást. Ha Orbán és csapata visszaél a mandátumával, nem legitim többé. Próbáljuk elmagyarázni mindenkinek, akinek lehet: senki ne hagyja magát kirabolni, senki ne dobja be a megtakarítását az állam nagy kalapjába.

A Fidesz immár önmagával határos. Mindenhol a saját emberei ülnek, azt hihetik, hogy azt csinálnak, amit akarnak. A fantáziátlan, ernyedtt ellenzék ebben jó partnere a kormánynak. Mára teljesen értelmetlenné és hiteltelenné vált a Fidesz „kommunistákra” meg „neoliberálisokra” való mutogatása, ma a kormányzók hozzák a törvényt, ők felelősek elsősorban azért, hogy kiteljesedik-e a demokrácia és beindul-e a növekedés. Szögezzük le, amit egy éve is világosan előre vetíthettünk, mert logikusan következett az orbáni programból: a demokrácia minősége drámaian romlik, a fenntartható növekedés feltételei pedig távolodnak. De van kiút, a diktatúrában is volt és a mai csonkolt demokráciában is van: a tolvaj és hazug politika kiagyaloínak és végrehajtoínak megbélyegzése, és a hadüzenetre adott határozott állampolgári válasz. Itt az alkalom, nincs mire várni. Lassan veszténivalónk sem lesz.

A szerző közíró, az MDF volt szóvivője

Népszabadság—2010. november 13.